

Indkomstskattens beregning for personer.

Til § 32.

Den almindelige indkomstskat for personer udskrives efter den i § 40 indeholdte skatteskala. Da det er tanken at ophæve den fælleskommunale skat, omfatter skatteskalaen såvel statsindkomstskatten som den fælleskommunale indkomstskat.

Skatteskalaen anvendes for alle skattepligtige personer, hvad enten de er fuld skattepligtig undergivet eller begrænset skattepligtig. Efter de nugældende regler beregnes indkomstskatten til staten for begrænset skattepligtige personer efter samme skatteskala som for de fuldt skattepligtige; der gælder dog for de begrænset skattepligtige den særlige regel, at indkomstskatten skal svares med mindst 6 pct. De begrænset skattepligtige personer svarer derimod ikke fælleskommunal indkomst- og formueskat, idet denne skat i henhold til §§ 12 og 16 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond kun svares af de i statsskattelovens § 2, nr. 1 og 2, omhandlede personer, jfr. også § 2 i de årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952, d. v. s. de fuldt skattepligtige. Forslaget indebærer derfor for de begrænset skattepligtiges vedkommende, at de kommer til at svare også den fælleskommunale indkomstskat, som er indarbejdet i skatteskalaen i § 40. På den anden side har man i forslaget udeladt den nugældende bestemmelse om en minimumsskattesats for disse personer, idet der ikke er tilstrækkelig grund til at besvare skatteberegningerne med denne særregel.

For de begrænset skattepligtige personer fastslås endvidere, jfr. stk. 3, at der ikke indrømmes dem fradrag efter forsørgerstilling, børnefradrag m. v. Forslaget følger her gældende ret, jfr. statsskattelovens § 8, stk. 10.

Til § 33.

I skattelovskommissionens udkast blev de da gældende regler vedrørende områdeinddelingen i henseende til de skattefrie fradrag foreslået bevaret, alene med den ændring, at hovedstadsområdet (område A), der dengang for statsskattens vedkommende kun omfattede København og Frederiksberg, i udkastet udvidedes til også at omfatte Gentofte kommune.

De da gældende regler er senere ved de

årlige udskrivnings- og ligningslove undergået visse ændringer, idet der dels er sket en udvidelse af hovedstadsområdet, således at dette foruden København og Frederiksberg omfatter Gentofte og en række andre af Københavns forstads- og oplandskommuner, dels er skabt mulighed for, at den landkommune, der opfylder betingelserne for at blive sidestillet med købstadkommunerne, kan blive dette straks fra det følgende skatteår, medens oprykning tidligere kun kunne ske i forbindelse med de almindelige folketællinger.

Som bestemmelserne om områdeinddelingen er udformet i forslaget, stemmer de ganske med de gældende regler.

Der har ved forskellige lejligheder været rejst spørgsmål om ændring af disse. Muligheden af at foretage en undersøgelse af hele problemet vedrørende områdeinddelingen, specielt med henblik på placeringen af de københavnske omegnskommuner og de større købstadkommuner, har været berørt, og der har endvidere været fremsat ønsker om en ændring af den gældende bestemmelse om landkommuners oprykning i købstadsområdet (område B) således, at alle landkommuner, der i henhold til § 194, stk. 6, i lov om offentlig forsørg udbetaler sociale ydelser med samme satser som købstæderne, også i skattemæssig henseende skulle sidestilles med disse. Efter vedtagelsen af loven af 20. maj 1952 om de københavnske omegnskommuners styrelse har der endelig været rejst spørgsmål om en ændret afgrænsning af område A, således at man hertil henførte kommuner med „købstadsstatus“ i henhold til denne lov.

Ved bedømmelsen af hele spørgsmålet vedrørende områdeinddelingen må det fremhæves, at dennes betydning, sålænge differentieringen af skattetilsvaret efter område ikke gøres væsentlig stærkere end tilfældet er, må siges at være af relativt begrænset betydning.

Anstillede undersøgelser vedrørende det foreliggende statistiske materiale til belysning af forskellene med hensyn til leveomkostninger (levnedsmiddelpriser, boligudgift o. s. v.) i de enkelte kommuner har iøvrigt vist, at det må siges at være udelukket på grundlag af dette materiale at udarbejde brugbare statistiske udtryk for disse forskelle. Det må derhos anses for tvivlsomt, om det gennem forsøg på at tilvejebringe yderligere — endog meget omfat-